

Thánh Vịnh 136

Thương Rhơ Giêrusalem

Hoa Phượng Vi

Dáp: Lưỡi tôi dính vào cuống họng nếu tôi không nhớ đến người, hỡi Giê-ru-sa-lem.

1. Trên bờ sông Ba-by-lon, chúng tôi ngồi khóc nức nở, khi tưởng

nhớ đến Si-on. Trên những cây dương liễu miền đó, chúng tôi treo những

cây lục huyền cầm của chúng tôi.

2. Vì nơi này quân canh ngục đòi chúng tôi vui vẻ hát lên. Họ giục chúng

tôi rằng: "Hãy mừng vui! Hãy hát cho chúng tôi nghe điệu ca Si-on".

3. Lẽ nào chúng tôi ca hát ngợi khen Thiên Chúa trên đất khách quê người. Nếu tôi quên

người, hỡi Giê-ru-sa-lem, thì cánh tay gầy đàn của tôi sẽ bị té bại.

C E m C A m D m F G
 4. Lưỡi tôi dính vào cuống họng nếu tôi không nhớ đến người.
 C D m A m G C
 Nếu tôi không đặt Giê - ru - sa - lem trên tất cả mọi niềm vui thỏa,
 D m G7 C
 thì lưỡi tôi dính vào cuống họng.

Cầu Xuống Trước Phúc Âm

D G A7 D Fine
 Chúc tụng và tôn vinh Chúa, Lạy Chúa Giê-su Ki - tô.

D A7 D B m
 Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi ban Con Một mình, để tất

D G A7 D
 cả những ai tin con Ngài, thì sẽ sống đời đời. (Chúc)